

men jeg vil kun sige, at jeg vilde ønske, at han var bleven staaende ved en ringere Nedsættelse, s. Ex. 6 p; jeg skulde da være gaaet med det ærede Medlem; men nu ser jeg mig ikke Stand til at følge ham. Jeg tror, at det ærede Medlem er gaaet temmelig vidt, og hvis det ærede Medlem til Sids Behandling vil stille et mere moderat Forslag om at nedsætte den til 5 a 6 p, skal jeg for mit Vedkommende følge det ærede Medlem. Jeg er nemlig bange for, at vi i Linden skulle komme til at indføre en Beskatning for indenlandsk Humle, lig Tobaksstatten, som Regjeringen har forelagt Thinget. Det vil jeg langt fra ikke, saa vil jeg hellere gaa med til at nedsætte Beskyttelsen. Som Følge af denne Betragtning, skal jeg, som sagt, dersom det ærede Medlem vil moderere sit Forslag noget, følge det ærede Medlem til tredje Behandling.

Hjør: Det er egentlig for en kort Bemærkning, at jeg begjærede Ordet, da det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) holdt sit Foredrag. Næsten ved alle Loves Behandling, hvor der kan blive Tale om Indkomstskat, høre vi det ærede Medlem fortælle os, at han er en Modstander af al Indkomstskat. Dette har han nu sagt os faa tidt, og det vide vi saa godt, at jeg er vis paa, at der ikke er et eneste Medlem i Salen, som behøver at mindes derom for at vide det. Dog har han, som naturligt er, sat denne sin Ansættelse i Forbindelse med det Lovudkast, som her foreligger, og vi vide, at han ikke alene er imod Indkomstskatten, men imod en Nedsættelse paa de forskjellige Poster, ogsaa mod en Nedsættelse paa de Poster, som hovedsagelig foreslaas nedsatte i dette Lovudkast, fordi han frygter, at det vil føre til en Indkomstskat. Det ærede Medlem har naturligvis Lov til at have denne Mening; men i Dag kommer han og siger til os, at det dog kunde være, at selv de Mænd her i Salen, som synes at længes efter en Indkomstskat, naar det kommer til Stykket, ikke vilde holde saa meget af den alligevel, og han mente ligeledes, at skøndt det syntes, at han var Mindretallet, var det dog et Spørgsmaal, om han ikke havde et stort Flertal med sig i Befolkningen. Ja, naar det ærede Medlem uden videre stiller Spørgsmaalet saaledes op, om man er imod en Indkomstskat eller ikke, saa kan det ærede Medlem have Ret. Jeg for mit Vedkommende hører ogsaa til dem, som ikke gjerne vilde betale Indkomstskat, og der er overhovedet Ingen, som vil betale Skat, naar man kan blive fri derfor; men det ærede Medlem glemmer, at fremstille, hvorfor vi ville have denne Indkomstskat: fordi vi ville have en Nedsættelse gjennem denne Lov, overhovedet en Afskaffelse af gamle, forelede Skatter, som hvile trykkende paa os, og naar man ikke kan faae en Dækning fra andre Ørene af Statshusholdningen, saa kan man

anvende en Indkomstskat som det Middel, hvorved man kan komme til at fylde Gullet. — Naar jeg fremsætter denne Bemærkning, gjør jeg det særlig til dette ærede Medlem, fordi det har en særlig Interesse, at det netop er ham som altid lader os vide, at han er mod en Indkomstskat, og jeg siger det navnlig, fordi det er saa meget mere befyndeligt, naar vi høre, at en Mand med hans private Stilling i Samfundet er saa stærkt mod en Indkomstskat. Efter min Opfattelse, vilde det være meget smukkere, naar det ærede Medlem traadte op og forsvarede Indkomstskattens Grundsetninger som den retfærdigste Fordeling for Skattebørerne, naar man foretager Nedsættelser, enten ved Loldloven eller ved en Reform af andre Love.

Formanden: Det ærede Medlem er uden tvivl ligesom vi Andre overbevist om, at den tidligere Talers Mening er upaaavirket af hans private Stilling. Det ærede Medlem har uden tvivl ikke villet fremkomme med en modsat Andtydning.

Hjør: Deri giver jeg den ærede Formand Medhold, men jeg tror ikke at have fornærmet det ærede Medlem til hvem jeg sigtede, naar jeg mindede ham om, at jeg i alt Fald for mit personlige Vedkommende ønskede, at han indtog en anden Stilling til Indkomstskatten end den, vi ere vant til at høre, at han indtager, det er i alt Fald den mildeste Form, hvori jeg kan udtrykke min Tanke overfor det ærede Medlem. Endnu en anden Bemærkning har jeg at gjøre til det ærede Medlem. Han ønsker at bevare en kraftig Middelstand i Danmark. Deri er jeg enig med ham; men om det skal ske derved, at vi opretholde de bestaaende Skatter og opretholde en Lov som den, vi her behandle, i dens nuværende Stikelse, bliver en anden Sag. Det er det, at vi afvige fra det ærede Medlem, idet vi mene, at, da vi nu ere komne til Kundskab om, hvad det ærede Medlem vist ikke kan negte er Tilfældet, at Statterne hvile uforholdsmæssig tungt paa en hel Del af den mindre bemidlede Befolkning, og navnlig da den Skat, som dette Lovforslag behandler, saa er det baade retfærdigt og billigt, at vi foretage Lettelser her, og naar vi ellers ikke faae Lettelser i andre Retninger, maa vi gaa til en Indkomstskat; thi Indkomstskatten er i sit Væsen og i sit Princip, skulde jeg dog tro, den retfærdigste af alle Skatter, og den bør derfor velges, naar vi overhovedet skulle have nye Skatter. Det er disse Bemærkninger, jeg finder mig foranlediget til at gjøre, idet jeg vil slutte med at udtale, at jeg naturligvis skal stemme for de Nedsættelser, der ere foreslaede, og navnlig specielt paa de Poster, hvor der er Tale om Ting, som man kan henregne til Livets Fornødenheder. Jeg gjør det af den Grund, at jeg gjerne vil være med til at lette Raarene